

да сполучи желяемото Борисъ първо прати свои посланници съ писменна просба къ Папа Николай първаго 23), а послѣ него къ преемника неговога Адриана втораго 24). Но не сполучивши отъ нихъ желаніето си, Борисъ ся обърна за това къ Цариградска Църква и въ 871 година исплдивши изъ България находившееся тамъ Римско духовенство 25), прие изъ Цариградъ Архіепископа съ священный клиръ, каквото казва за това Константинъ Багряноро-

---

23) Consil. edit. M. D. C. X. LIV. Respons. Nicol. papae ad Consulta Bulgarorum. Baron. ad an. 866. Christ. Oriens T. II. pag. 99, Царст. Болгар. у Будину стр. 31 1844.

И тука ся прогледува нѣкоя си зависимость отъ папа. Но не ли е естествено да просиме у други онова, що сами вѣваме, и особенно въ случай вѣри и церкви? Не ли нѣколцина Епископы произволятъ изъ подолній духовный чинъ равнаго себе Епископа? Но ще пыта нѣкой: Защо Борисъ просилъ е изъ Римъ? И това не е удивително, ако да пропомниме, що Епархіиѣ на Българското Царство по-преди отъ Охридско Архіепископство беха, каквото и погорѣ казахме, въ папскій църковный округъ и подъ непосредственно папско распоряженіе, а друго още, що папска пропаганда поуспѣшно дѣйствовала на Българскаго Царя послѣ обращеніето му въ христіанство. Епископъ Формосъ и друзи папскы легаты знади какъ да нацѣлнатъ Борисовъ новопросвѣщенный глава. Това свойство и искусство и сега не е чуждо отъ папска пропаганда. Обаче главната, ни са чини, причина е, що Римъ, доклѣ си държеше правото ученіе христіанско и доклѣ не бѣха са раздѣлили църквитѣ, беше предпочтенъ предъ всички други църкви споредъ усвоенното му старшинство. Но за жалость, това предпочтеніе направи каквото напытѣ така и патриарситѣ Цариградски за да са вѣлцы, намѣсто пастыри; да са насилвицы, на мѣсто отцы, намѣсто подобны, да са противници Христу Господу своему, каквото и въ исто наше время ся показа Цариградскій Патриархъ Автимъ VI-й.

24) Baron. ad an. 869. Hist. Fleuri T. XII. Lib. LI, § XLIII. pag. 437 et 438. Epist. Innocent. III. Rom. Pont. Epist. dest. T. I, pag. 32.

25) Hist. Fleuri Lib. LII, § XVI pag. 522 et 523.